

РИНКОВІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ СУКУПНОСТІ СУБ'ЄКТІВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА РЕГІОНУ

Здобувач наукового ступеня Нікітенко Ю.П.
Наук. керівник доц. Малаховський Ю.В.
Кіровоградський національний технічний університет

Розробка каскаду стратегічних програм розвитку, у тому числі, сільськогосподарського виробництва в Україні на перспективу до 2020 року створила передумови для запровадження на національному та регіональному рівнях прийомів корпоративного управління ним. Це передбачає не лише проведення організаційних заходів цільової структуризації, кластеризації, відносного виокремлення та концентрації окремих підгалузей сільськогосподарського виробництва на національному та, переважно, місцевому рівнях, що сприяє можливості застосування чітко структурованих методів інституційного управління, але й розширює ареал практичного застосування з цією метою цілісної системи універсальних вартісних методів стратегічного менеджменту, базових концепцій максимізації добробуту власників та стейкхолдерів, дозволяє виразити та виміряти рівень партнерства держави і приватного бізнесу. Найбільш змістовно плідною та кількісно максимально точно визначеною концепцією управління діяльністю територіального об'єднання різнопрофільних сільськогосподарських підприємств є вартісно орієнтований менеджмент процесу нарощування ринкової оцінки бізнесу як цільового показника ефективності господарювання для його власників.

Гіпотетично сформульована концепція управління квазікорпоративним об'єднанням відокремлених видів бізнесу конкретного різновиду економічної діяльності адміністративної території, базується на визначенні вартості агропромислового комплексу регіону, як сукупності використовуваних активів сільськогосподарських підприємств, що у результаті застосування заходів ефективного управління мають потенційну здатність створювати економічну вартість у майбутньому. Універсальною концепцією, що набула загального визнання, яка орієнтується на актуалізацію майбутньої вартості (квазі)корпорації в процесі прийняття поточних операційних і стратегічних рішень, є ціннісно орієнтоване управління (VBM) нею. З моменту визнання VBM у якості найбільш придатної для визначення мети стратегічної діяльності квазікорпорації моделі, апробовано декілька підходів і методів оцінки та управління вартістю інституційних одиниць.

Останні дослідження, що пов'язані з проведенням аналізу ефективності (квазі)корпоративної діяльності в координатах створення вартості, передбачають врахування при цьому інтересів не лише власників капіталу, але й постачальників не фінансових ресурсів (матеріальних, трудових, інтелектуальних). При цьому, потенційна конфліктність співпраці окремих учасників тристороннього процесу (конкретно, бізнесу та влади) пов'язана з тим, що регіональна адміністрація напряму не зацікавлена у зростанні вартості бізнесу, тобто переслідує, передовсім, мету досягнення власних цілей діяльності: зменшення рівня безробіття, максимізації потоків податкових платежів, можливості перекласти на бізнес частини своїх функцій з соціального забезпечення населення регіону тощо. Балансування, хоча б часткове, інтересів приватного бізнесу та влади при цьому є можливим з врахуванням потоків їх вигод та витрат. Навіть незначна увага до врахування цілей інвесторів у прийнятті рішень органами влади створює передумови для підвищення рівня добробуту як приватних інвесторів, так і населення за рахунок ефективних дій регіональної адміністрації.

Всебічне вивчення особливостей практичного втілення концепції стратегічного управління розвитком регіональної системи агропромислового виробництва у якості квазікорпорації, в цілому сприяє подоланню негативних тенденцій «економіки фізичних осіб», засвідчує її принципову придатність до вискоєфективної реалізації місцевими владними органами галузевого управління.